

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap.
ELŐFIZETÉSI AR:
Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

hová a lapba szánt kéziratok
==== reklamációk és ====
előfizetési pénzek küldendők
== Maros-Vásárhely, ==
Szentgyörgy-utca 9. szám.
==== ev. ref. lelkészi lakás. ====

Gondolatok a konfirmálók előkészítésekor.

I.

Gyülekezeteinkben nagy buzgalommal foly most a tanítás munkája, a konfirmálásra való előkészítés. A lekipásztorok, az iskolákban és templomokban az ifjúságnak lelkébe hosszú éveken át hintegetjük az élő hitet, a krisztusi szeretetbe helyezett jó reménység magvait és most mint előjáró munkások számon vesszük a mi szántóföldeinket és szorgos igyekezettel ügyelünk arra, hogy az aratás eredménye biztosítsa a Szentlélek kitöltetésének áldásaiban.

Azonban az eredmény nemcsak tőlünk, az egyház belső munkásainak szorgalmától függ, hanem attól is, hogy a családok mint jöttsegségünkre a nevelés éve alatt Isten országa építése munkájában.

Református vallásunk isteni intézménynek tekinti a családi életet. Isten országa építése munkájában segítségül is hívja a szülőket, hogy együtt vivják meg azt a nemes harcot, a mely után új élet támad és a melyben lakozik azután: az igazság, a békesség és a szeretet lelke. És csak addig is boldogok a családok bizonynyal, míg az Istenháza és a család népe együtt munkálnak Isten dicsőségére, háznépük javára. Ré-

gen a pogány népeknél, a magasabb vallás erkölcsi felfogás értelmében, a család nem létezett. A hitestársak kölcsönösségi viszonyáról szó sem volt; a férj ura volt asszonyának. És a gyermekek? Azok a családfő önkényétől függöttek, az apának joga volt, főként a leányokat, meg is tagadni. Így éltek hajdan a pogány családok és így élnek ma is.

Megváltás kellett a családi életbe, hogy az megteljen erkölcsi tartalommal, isteni szeretettel. Az égi fény ott gyult ki a bethlehemi jászol felett, mert úgy szerette Isten e világot, hogy a maga egyszülött fiát adta, hogy a ki Ő benne hiszen el ne vesszen. Bethlehem ama éjszakája felmagasztalta a családot, benne pedig áldottá lett a jászol bölcső és megdicsőített minden kised. Ma, a férj, ki él övéért, az anya, a ki hitves, a a gyermek, a ki a mi vérünk, ime a keresztyén felfogás a családról!... De az apa öntudatos áldozata, az anya hűsége, a gyermekek mint a jövő zálogai: ez a keresztyén család lényege. Ezen evangéliumi szellemben fejlődött ki a családi élet az összes keresztyén népeknél.

Azért, míg a család az evangéliumi egyház kebelén marad, hivatása magaslatán is fog állani, mert ápolója lesz az igaz világosságnak és a tiszta érzelmeknek.

Elismert igazság az, hogy a vallásos ke-

délyt minden ember a szülői hajlékból kell, hogy az életbe hozza. Ott a családban fejlődik ki az emberben a kötelességérzet, az önmegtagadás erénye. A szeretet tesz könnyűvé minden áldozatot. Ezért mondjuk, hogy a keresztyén család a lelkiélet kifejlődésének színtere, mert ott születnek a magasabb erények. Látjuk az apát, ki előljár a munkában és a szép élet folytatásban; a jó édes anyát, a mint ápolja gyermekeit, az ifjút öreg beteges szüleiért dolgozni. Szívet, lelket felemelő érzés az, midőn tapasztaljuk, mint sokszorozza meg erejüket a családtagoknak az aggodalom kedveseikért: gyermekeikért, szülőikért, testvéreikért, a kiket ápolniok, a kikért dolgozniok, a kiket a veszedelemtől megmentniök kell. A családi élet öröklött erényei, még a megtévelyedetett is vissza vezetik az istenes életre. Elmondhatjuk azért, hogy a családi élet fejlesztí ki jellemünket, mert a jó példa és a kitartó küzdelem az emberben lényének nemesebb vonásait állítja előtérbe, azért közmondássá is vált, hogy a jó példa nemesít.

A család köti össze a multat a jövővel, szent birtoka: a remény és az emlékezés. A család félig a multnak él, félig a jövőbe tekint és e kettőn épül fel jelene. Kegyelettel ragaszkodik ahhoz, a mit az öregektől tanult és készséggel fogadja be az újat, ami az ifju nemzedéknek is hasznára lehet. De a családi életben, mégis, minden külső haszonnál főbb a szeretet megnyilatkozása, ebből születik a lelkek harmóniája. A férj, a feleség, a gyermekek, az öreg szülők, rokonok, barátok, még a régi cselédek is, a szeretetnek mind egy egy árnyalatát viszik be abba a közösségbe, a melynek neve: család. Az ifju nemzedék azután egészen észrevétlenül beidegzeli lelki világába e sok szeretetet és ez érzelmi alapból alakul ki rendre az ifjuság egyénisége: erkölce, lelkiismerete, jelleme.

Ha megfigyeljük énünket, látjuk, bár az élet tengerének zajgó hullámai sokat csapkodták létünk gyöngye sajkáját, azok vagyunk ma is, a kik abban a kis körben lettünk, a mely nekünk egykor mindenünk volt. A mely érzések, akkor ott, bennünk ki nem fejlődtek, mindvégig hiányozni fognak lelkünk kincses házából, lehetnek talán szabály alól itt-ott kivételek, de milliók példája mégis e szabályt törvénynyé tette.

Az öröklődés törvényéről az ó-szövetség népe csak sejtett, ma már beigazolt igazság, hogy öröklődik minden. Az örök erényei tovább élnek az utódokban, de vétkeik is. Az újjászületésre a családok más helyen gyógyulást nem találhatnak, mint az evangelium üdítő forrásai mellett, a Krisztus egyházában, mert ő; „a feltámadás és az élet, a ki Ő benne hiszen, él az.“

Péchy Árpád
református lelkész.

Mi Atyánk!

Irta: **Pallós István**

— Jertek hivek imádkozni —
Vasárnap szent, nagy napján,
Leborulva — hálát adni
Neked Felség, Jó Atyám!
Tavaszi lehe leng az égben;
— Mi Atyánk! Te fönn az égben! —

Fűszál, virág, rét és mező,
Erdő, patak, picziny bogár,
Szellő szárnyon küldi Hozzád
Köszönetét a kis madár.
Rügyező fa Neked nevet;
— Szenteltessék meg a neved! —

Oh vétkeztünk! sok s nagy bününk
Lelkünk nyomja, marja, dulja,
Sir az árva, sir az özvegy,
Nincsen kegyes pártfogója,
Könnytől ázik az orcájok;
— Jöjjön el a te országod! —

Tervezgetünk, himes lepke
Csapongva száll képzelelmünkben,
Bizva — bizunk, szentül hiszünk,
De csalódunk reményünkben,
Megnyugszunk — s jajjunk sem hallod;
— Legyen meg szent akaratod! —

Te szabsz törvényt kicsi s nagynak,
A világür csak a Tiéd,
Reád hallgat a természet,
Esőd nélkül minden kiég,
Igy volts így lesz mindörökkön;
— Mint a mennyben, úgy e földön! —

Fagyasztó tél, kopár mező
Pusztulással fenyegetve,
Dalló madár, rét virága,
Nálad nélkül éhen veszne,
Vedd füledbe kérésünket;
— S add meg a mi kenyerünket! —

Oh, hogy félnék a haláltól,
Ha nem volnál mindig velünk
Biztatva, hogy kishitőség,
Hisz, föltámad és él lelkünk,
Ránk mosolyg az örök élet;
— Oh bocsásd meg vétkeinket! —

Örök Isten! Te Nagy! Te Jó!
Igy tanítasz minket élni,
Kik vétkeztek mi ellenünk
Bűneink felett itélni,
Ima szárnyán Hozzád szállunk
— S ellenünknek megbocsátunk! —

Életútunk oly tövises
S gyakran rajt' a rózsza hamis,
Mélybe zuhan, elpusztúl, vész
Azon még a legjobbjá is,
Bár hiszen szent, nagy igédbe;
— Ne vigy minket kísértésbe! —

Látod Uram, hogy ártatlan
Áll a bűn örvénye felett.
Nincs menekvés, vesznie kell,
Cserben hagyta a szeretet;
Hogyha minket bűn ostromol
— Szabadíts meg a gonosztól! —

Csak Tebenned bizunk isten,
Parancsidnak hódol lelkünk,
Mert Nélküled, bizony tudjuk
Elpusztulunk és elveszünk;
Zengjen imánk bércezen, halmon
— Tiéd ország és hatalom! —

Amen.

Légy egyenes.

Mindenki szeretné, hogy egyenes lelkű embernek ismerjék. Azt mindenki elismeri, hogy embertársainkkal szemben egyeneseknek kell lennünk, de sokan feledik, hogy ilyennek kell lennünk Istennel szemben is. Sajnos, vannak, kik az emberekkel szemben egyenesek, becsületesek és őszinték igyekeznek lenni, de nem gondolnak arra, hogy ezt a szabályt kell követniök Istennel szemben is, mert Isten minden tekintetben egyenes mihozzánk.

Isten egyenes a bűnre vonatkozólag. Vegyük a tiz parancsolatot! Van ennél egyszerűbb, érthetőbb valami? Félre lehetne érteni az Új Testamentum kijelentését? „Mindnyájan vétkeztek.“ „Ha azt mondjuk, nincsen bűn mi bennünk, megcsaljuk magunkat!“

Isten egyenes a bűn következményeit tekintve is. „Aki bünt cselekszik, meg fog halni?“ „A bűn zsoldja a halál!“ Nem egyenes, félreérthetetlen beszéd ez?

Isten egyenesen szól a büntől való szabadulásról is. „Bánjátok meg bűneiteket és térjete meg, hogy

eltöröltessenek bűneitek!“ „Higyj a Jézus Krisztusban és üdvözlősz.“ S mily egyenes az Isten a keresztyén életre vonatkozólag is! Ismeri ő ennek minden nehézségeit, a kísértés erejét. Minden baj s fájdalom titkosan közeledik felénk, sokszor keserű tapasztalás árán kell megtanulnunk, hogy mit kíván tőlünk az élet kemény küzdelme. Isten igéje egyenesen beszél: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát és úgy hordja keresztyét!“ Légy hiv mindhalálig! Istenünk nem csalogat minket hanem teljes őszinteséggel élénk tárja szent igéjében a bűn nagyságát és erejét, és az üdvösségnek, örökéletnek feltételeit és dicsőségét.

Hát te egyenes vagy-e Istennel szemben? Talán sértésnek veszed e kérdést? „Akármennyi hibám legyen is — mondod — nem vagyok képmutató és nem is akarok jobbnak látszani, mint felebarátaim!“ De nem arról van szó, hogy mit szólnak embertársaid, hanem azt kérdezem, hogy egyenes vagy-e Istennel szemben?

„Bizony nem nagyon erőlködöm az ő törvényei szerint élni, hanem inkább azok nézeteihez igazodom, akik rögzött élek. Ha környezetemmel jobban vagyok, nem tördöm én semmi mással.“

Helyes! Ez is valami, de mi lesz a jövő élet reménységével? Nemde azt reményled szived titkos rejtekében, hogy egykor, valami módon minden dolog jóra fordul lelkedben és te a mennyországba fogsz jutni. És ha ezt reményled, egyenes dolog-e, hogy míg e földön más irányt követsz s nem azt, amit Ő szabott eléd, addig kész lennél elfogadni a jutalmat, mit Isten az ő hiv szolgáltnak tartogat? Az ilyen eljárás megengedhető-e a földi viszonyok között? Ha nem, miként lehetne ez helyes Istennel szemben?

Vagy talán azt gondolod, hogy egyszer majd csak megváltozol s majd több figyelmet fordítasz e dologra?

De egyenes dolog-e az Istenért alig-alig tenni valamit s mégis elfogadni tőle annyit, amennyit csak bírsz? Csaknem egész életedet arra fordítod, hogy az emlékek tetszését elnyerd; azután pedig az Isten jutalmát várd. Kivel oly keveset törődöttél! Az ilyen viselkedésre aligha biztatnál másokat veled szemben! Aligha találnál udvarias szavakat, melyek elég erősek lennének méltatlankodásod kifejezésére. Istennel szemben való viselkedésünket miért nem itéljük el hát s miért nem valljuk be őszintén és egyenesen, hogy ez helytelen dolog?

„Jól van — feleled — beismerem, hogy nem vagyok tökéletes. Vannak gyarlóságaim, mint a legtöbb embernek és nem próbálom meg elrejtteni őket.“

Ez már többet ér, de még ez sem egészen egyenes dolog. Mit értesz „gyarlóságok“ alatt? Talán azért használsz e szót, hogy ezzel mentegesd rossz cselekedeteidet és úgy tüntesd fel azokat, mintha nem gonoszságból, hanem csak gyengeségből erednének s mintha téged inkább sajnálni, mint hibáztatni kellek? S mikor azt mondod, hogy „mint a legtöbb ember“, nemde inkább védeni akarsz bűneidet, mint elvetni azokat?

Azt feleled erre: „Jó bevallom, hogy bűnös vagyok.“

Ez már majdnem egészen egyenes dolog. Sokkal többet ér, mint az előbbi mondásod. Istennel szemben azonban e kijelentésed csak úgy lesz igazán egyenes dolog, ha nem általánosságban érted ezt. Sok ember mondhatja, hogy „bűnös vagyok“, de miért nem mondják ezt határozott formában ilyenképpen: „Én hazug, részeges, tolvaj, tisztátalan, bosszuvágyó, káromkodó vagyok, nem szeretem a jót s nem teljesítettem Jézus Krisztus kívánságait.“ Addig, míg így nem beszélünk az Istennel, még mindig nem járunk el egyenesen vele szemben. Az bizonyos, hogy nem kellemes ez az egyszerű eljárás önmagunkkal szemben, mert a bűn aljas voltát és szegyenét vetjük szemünkre önmagunknak, de éppen ezen okból, ez a leghatékonyabb dolog arra, hogy igaz bűnbánatra vezetessünk.

Akarsz-e hát egyenes és nyílt lenni Istennel szemben? „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk, megcsaljuk magunkat és nincs bennünk igazság. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz az Isten, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságunkból.“

Még egy más okból is szükséges ez egyenesség Istennel szemben. E nélkül ugyanis nincs igazi megújulás, sem életünkben javulás,

Ha növekedni akarunk a kegyelemben. Jézus Krisztusnak, Szabadítónak és Urunknak képmására, előbb tisztában kell lennünk gyöngé és nyomorult állapotunkkal és imádkoznunk kell a Szent Lélek segítségével, aki megtanít nemcsak arra, hogy mire van szükségünk, hanem meg is erősít minket, hogy legyőzzük a gonoszt és növekedjünk, míg nem eljutunk a férfiai érettségre, a Krisztus teljességével bíró kornak mértékére.“

Isten ígéje.

Az imádság.

Imádkozzál a te atyáddhoz. Máth. 6. 6.

Az imádkozás az embernek megbecsülhetetlen előjoga, kimondhatatlan előnye és egyszersmind szoros kötelessége. Nem csak békét és örömet önt a szívedbe, hanem egyéb áldásokat is nyújt azoknak, kik buzgón és őszintén imádkoznak. Fontos helyet kell azért az imádkozásnak gondolatunkban és érzelmeinkben elfoglalni.

Az imádkozást maga az Ur kötelességünké teszi és példák által is buzdít. „Hajoljon meg előtttem minden térd“ „Juttasd eszembe rékem pereljünk ketten, beszélj meg igazságodat, hogy igaznak találjassál.“ „Áldjad az Urat és hívd segítségül az ő nevét.“ „A te uradat Istenedet imádd és csak neki szolgálj.“ „Kérjetelek és adatik nektek.“ „Folytonosan imádkozni“ kell és csüggedetlenül „Szüntelen imádkozzatok.“ Ezek és a Szentírás számtalan más helyei bizonyítják, hogy az imádkozás kötelességünk. A mi különös szükségünk megkívánják azt. Legyünk szükségben vagy nyomorban, betegségben vagy fájdalom között: —

az ima az egyedüli út, mi által segílyt nyerhetünk és csakis ezen kötelesség teljesítése által várhatjuk Isten segítségét és támogatását.

Azt mondtuk előbb, hogy az imádkozás az embernek előjoga. Imádkozunk a királyok királyával, minden dicsőség, erő és hatalom kuffejével, a mennyei Fenséggel. Felemelkedhetünk a menny és föld Urához, a ki a mindenséget nem csak tereintette, hanem napról napra fentartja és igazgatja. Ebben a legtökéletesebb valóságban a minket is szerető mennyei édes Atyát tisztelhetjük. Nekünk szegény bűnösöknek meg van engedve, hogy a mennyei Fenséghez az örök, halhatatlan és láthatatlan királyhoz forduljunk; azon bizonyos tudattal, hogy imánkat kegyelmesen meghallgatja. Ez fölül van minden mi érdekünkön és a pártütő ember iránt tanúsított ezen határtalan kegyelmet csak a legmélyebb csudálattal imádkozhatjuk.

Mily nagy dicsőségnek tartják már csak azt is, ha valakit egy földi király elé bocsátják, a ki végre is hozzánk hasonló és csak a pornak gyermeke! A kit azonban kápráztató világi pompa és hatalom vesz körül, — ki ne érezné magát jelenlétében megtisztelve? Hát még a ki barátja és kegyence lehet egy ily királynak s biztosítva van, hogy legtitkosabb óhajta is teljesülést nyer, nem telik-e a legnagyobb dicsőség érzetével. Pedig mily nagy a különbség! Mily semminek tűnik fel a legnagyobb uralkodónak pompája, annak kimondhatatlan fensége és dicsősége mellett, kinek kezében van mindazon hatalom és uralom, és a ki előtt trón, királyi pálcá, király és fejedelem csak semmi. Valóban nagy és dicső jogunk az nekünk, hogy közösségben állhatunk az Atyával és a Jézus Krisztussal, az ő Fiával; és a kik ezt elhanyagolják, nem csak megvetik a legnagyobb dicsőséget, hanem elveszítik úgy a reménynek jelenlegi élvezetét, valamint a jövőbeli valódi jutalmat.

De az imádkozásról, mint gyönyörüségről is szólhatunk. Van valami közeli kedves barátunk, kinek társaságát és szeretetét nagyra becsüljük; mily jól esik társaságában lennünk. De mennyivel nagyobb gyönyört okoz a keresztyénnek, ha Istennel lehet, vele mulathat, azzal a jóbaráttal, ki szorosabban ragaszkodik hozzája, mint testvére. Ugy-e jól esik, ha barátoddal örömet közölheted s keservvel csordultig telt szívedet előtte kiöntheted; de mennyivel nemesebb lesz örömed, ha Istennel közlöd s mennyivel inkább könnyítik bajodat az ő atyai keblén kizokogott könnyűk.

Nincs a világon oly gyönyör, mely hasonlítható volna azon érzéshez, melyet a buzgó imádkozás okoz.

Halljátok csak Dávidot, mit mond: „Kész az én szívem Isten, kész az én szívem, éneklek azért és dicséretet mondok; serkenj fel én dicsőségem! serkenj fel énekem.“ Az én lelkem pedig vigad az Urban, örvendez az ő szabadításában. Miképen kívánkozik a szarvas a folyó vizekre; akképen kívánkozik az én lelkem te hozzád élő Istenem. Áldjad én lelkem az

Urát, és minden én^{em} belső részem az ő szent nevét. kedvét lelje az imádkozásban. A szent angyalok ör-
Azonban e gyönyör^{em} nem csupán azokra szoritkozik, vendenek, az imádságot hallván; és a mennyek és a

Kifaszítva.

a kik ezen kötelességet — a mely egyszersmind elő földnek teremtője és kormányzója örömmel hallgatja
jog is — gyakorolják maga az Ur leereszkedik, hogy a mi kérésünket.

Kegyesség utja.

A harmatos pókháló.

Egy reggeli séta alkalmával — írja egy német lelkész — egy kedves látványban volt részem. Éjjel gazdagon esett a harmat, mely a szomjas füvet köröskörül megittatta. Pillantásom egy pókhálóra esett, mely harmatcseppekkel volt borítva. Ugy nézett ki, mint egy drága kövel készített mente a fűszálakon, mindenki csodálhatta volna szépségét. Ám a pókháló alatt nem volt harmat. A fű ép úgy beihatta volna itt is, mint másutt, de a pókháló ebben megakadályozta. Ime, ilyen kicsiség tarthatja távol az áldást, mit Isten neked adni akar. Csekély, bűnös kívánság, civódás, ellenszegülés, engesztelhetetlen harag felebarátoddal szemben balga, csapongó gondolat. Őrizd meg magad, oly bűnös érzelmektől, gondolatoktól, melyek csekélyeknek látszanak, de mégis valóságos akadályok szivedben, Isten lelkének áldással gazdag működésére nézve.

Az alkoholról.

Az embernek tudnia kell:

1. Hogy a pálinkában semminemű táperő nincsen, tehát nem szolgálhat erősítőül. Egy pohár sörbensincs annyi tápanyag, mint egy késhegyeni lisztben.
2. Hogy a szeszes italok mindegyike a bennlevő alkohol mérge által néhány pillanatra felgerjeszt és feltüzel, de mihamar lelohasztja a test melegét és zsibbadttá teszi.
3. Hogy a szeszes ital ugyanazon mérge által elgyengíti a vért és izom erőt; elveszi a kézügyességet, az összes testi és szellemi képességet; habár észrevétlenül és lassan, de azért természetes biztonsággal.
4. Az alkohol rendszeres élvezete megkönnyebbíti minden betegség fejlődését s a már meglevő betegség idejét meghosszabbítja.
5. Az alkohol élvezete nagyon könnyen okozhat aszkórt. (Száras betegség.)
6. Nagyon korán munkaképtelenné (rokkanttá) teszi az embert.
7. A heverő nap (blaumontag) általán a szeszes italokkal való visszaélés szüleménye.
8. A legtöbb üzemi balesetet, bosszuállást, gyilkosságot a szeszes ital okozza.
9. A szeszes ital rendszeres élvezete sok fillért zsebel az embertől, mely fillérekért a háztartásban jobb tápszert, tisztább és tágasabb lakást, tisztességesebb ruházatot lehetne venni a családnak.
10. A szeszes ital élvezői utódaiknak is kockára teszik egészségét.

A részegesek nem öröklik Isten országát — mondja az Irás.

Egyháztársadalmi élet.

A Szent István társulat naggyűlése. Olvasóink közül igen sokan, majdnem mindenki tudja, hogy a Szent István Társulat a magyarországi római katolikusok egyik legelőkelőbb közmívelődési intézménye. Hatalmas anyagi eszközökkel szolgálja a magyar katolicizmus érdekeit s egyuttal, a mint ez már nálunk másként nem lehet, a pápizmus célját. De az anyagiak mellett az erkölcsi erő is kétségtelenül imponáló hatása s ha végig olvassuk ezt a diszes névsort, a mely azok egy részének neveit foglalja magában, akik ez intézmény fejlesztésében és erősítésében részt vesznek, sőt előkelő részt követelnek, egyáltalán nem csodálkozhatunk azon az önértetes hangon, a melyen az elnöklő báró Horvig Károly püspök elnöki megnyitóját tartotta s jelezte e társaság további céljait és feladatait. Ezek között kiemeljük mi is azt, a mely szerint a Társulat kebelében külön szociális bizottságot is alkotott, hogy a szociális tudományoknak katolikus pompától való elméleti és gyakorlati pártolására nagyobb helyt fektethessen.

Mindezeket pedig azért írjuk meg, hogy ezen alkalomból is intsük, kérjük, figyelmeztessük olvasóinkat lelkészeinket, testvéreinket és minden protestáns hit-testvért, hogy körülöttük mindenütt élet, élet, élet van, munka folyik s épen ezért tovább tétlenkednünk nem szabad, Protestáns és református voltunkat meg kell, hogy teljünk evangéliumi hittel az Ur Jézus Krisztus nyomdokaiba lépés után az ő követésével s ezzel egyidejűleg keresztyéni éltető munkával.

Nézzük csak a katolikus Szent István Társulat erősségét. Milyen erő az, hogy ott látják a munkában a Zichyeket, Széchenyieket, Bathányiakat, Apponyikat és a többieket . . .

Vajjon mi, erdélyi egyházkerületünk értekezleti közgyűlésén ott leszünk-e mindnyájan?

Az idő, július 9—10-e körüli idő a legalkalmasabb. Várjuk-e e napokat igazi buzgó, egyetértő és együttérző szívekkel.

Lám a távolbol már sokan érdeklődnek hű testvéreink közül. Vargha Gyuláné Szász Póla öméltósága kilátásba helyezte szintén lejövetelét s a női egyesületek konferenciáján való részvételét.

A kik ismerik őt, Krisztust követő lánylelkét, bizton remélik, hogy e napok egyházi női egyesületeink életére is fordulót fognak jelenteni.

Irodalom.

Egyház zene

„Harangszó” cím alatt Kapi Gyulától, a soproni evangélikus tanítóképző érdemes igazgatójától a Luther társaság kiadásában hat vallásos ének jelent meg zongora kísérettel. E kis füzetet átvizsgálva örömmel tehetünk tanubizonytságot arról, hogy ezek a magyar

egyházi zene gyöngyei. Mély vallásos érzés hatja át e gyönyörű ének szövegét és zenéjét is; látszik, hogy szerzőjük komoly hivatott munkása a magyar egyházi zenének. Jól esik látunk e kis füzetben azt, hogy a mai léha és gyakran frivolnak is mondható világi zene művek mellett, habár elvéve, nagy ritkán még is jelenik meg néha egy-egy igazi, tartalmas, örökbecsű zenemű. Kapi Gyula neve az egyházi zeneirodalomban nem ismeretlen. Örök szép orgona darabjait csaknem minden nap halljuk templomainkban. E kis füzete pedig megérdemli, hogy minden zenekedvelő asztalon helyet foglaljon.

Nagyon gonddal választotta ki a megzenésítendő énekek szövegét is. S füzetben az első helyet foglalja el az uri ima, a „Mi atyánk.“ Azután Sántha Károly vallásos költőnknek: „Fáradt fejem hová hajtsam?“ és „A mélységből küldöm sohajom“ című gyönyörű költeményei. Továbbá a XXIII és XXV zsoltárok eredeti bibliai szöveggel és Petrőczy Kata Szidónia: „óh hogy adhasak hálákat?“ című gyönyörű éneke a tizenhetedik századból. Hazafias és egyházi köteleességet vélünk teljesíteni, midőn a vallásos énekeket hiveink és a zenekedvelő nagyközönség figyelmébe a legmelegebben ajánljuk. Kapható a Luther társaság ur könyvkereskedésében Budapesten VIII. Szentkirályi utca 51 a. Ára 3 korona.

Nagy László.

H i r e k.

Olvasd a Bibliát.

Kik a boldogok?

Máté ev. 5. 1—16.

„Elközelített a menyneknek országa“ — ezt hirdette Jézus a népnek. Mai textusunkban pedig megismerteti ennek az országnak törvényeit, megmutatja, hogy ezek nem külső dolgokban, szertartásokban stb. állanak, hanem abban, hogy szívünk, lelkünk magába fogadja azt az életet, azt az indulatot, mely a Jézus Krisztusban volt; megmutatja, hogy egyedül ez az alap, melyen az ember teljes boldogsága felépülhet.

Oktató jegyzetek:

I. A boldogság feltétele. A tisztátalan szív nem lehet boldog; ha akármilyen örömet keres, a bűn mindig valami keserű cseppet vegyt hozzá. Milyen más, ha szívünket a Krisztus vére megtisztítja, ha Isten lelke lakozik mi bennünk! Akkor megvannak a boldogság többi feltételei is. Akkor tudjuk, hogy önmagunkban nincsen a jó, hanem szegények vagyunk. Akkor tudjuk, midőn sirnunk kell, hogy a mi Atyánk látogat meg az ő megpróbáltatásaival; akkor nem mulandó, hiábavaló dolgok után kívánczik, hanem Istent magát és az ő igazságát keressük; akkor megszánjuk embertársainkat szenvedéseikben, akkor Istennel és felebarátainkkal békességben vagyunk. Sőt arra is készek vagyunk, hogy a Jézus nevéért bosszúságot és gyalázatot tűrjünk.

II. Miben áll a boldogság? Nemesak a siron túl kezdődik az, hanem már most is miénk a menyneknek országa, már most is békességet érzünk szívünkben. Most is

tudjuk, ha vétkezünk is, van szószólónk, ki irgalmasságot szerez. Most is örvendezhetünk annak, hogy Isten a mi pástorunk, ki minden jóval megelégit; ki megvidámitja a mi lelkünket még a koporsónál is. És ez a boldogság nem mulik el, mint a világ örömei, hanem folyton nő. Nagy jutalom vár azokra, kik hittel elfogadják az Isten Fiát; már most is érzik azt a boldogságot, hogy ők is Isten gyermekei, de milyen örökség vár még reájuk oda fent! Ott, a hol az Istent meglátják, a hol trónja előtt állhatnak és örökké dicsérhetik!

III. A boldogok köteleessége. Jézus az ő előtte való öröm helyébe szenvedett keresztet. (Zsid. lev. 12, 2.) Csak-hogy minket boldogokká tegyen; elvárja most mi tőlünk, hogy másokat is vezessünk Ő hozzá. Elvárja, hogy a föld javai, a világ világossága legyünk. Ne tűrjünk rothadást környezetünkben, sem sötétséget. Minden este vizsgáljuk meg önmagunkat: Ma voltam-e valakinek, avagy ma világítottam-e valakinek?

Egy kis leány betegen feküdt ágyában. Atyja vigasztalni akarta a haldoklót és felolvasta neki János jel. 21. és 22. részét. Nem volt bizonyos abban, hogy a beteg megértette-e? Egyszer csak megszólítja a leányka: Édes atyám, milyen tiszta lábuk lehet azoknak, kik ott fent azokon az arany utcákon járnak! Valóban tiszta lábuk, tiszta kezük, tiszta szivük van, mert a Bárány vérével tisztultak meg.

Ünnepontás. Kálvin ellenségei a genfi Kálvin ünnepet nindenképpen megakarják rontani. Olyanok, akik hitetlenségükkel törnek ref. egyházunkra, nagy számmal vannak. Különösen a szabadgondolkozók igyekeznek minél több kárára lenni az Isten országa terjesztésének. (Hivatalos számuk Svájcban 900, 14 fiókja van szövetségünknek, a genfinek 85 tagja van, s iskolában 70 gyermek.) Legujabb tervük, a reformátor ünnepélyének és emlékművének ellensúlyozására, a Servet-szobor. A kálvinisták ama kiengesztelő szlopa, melyet a genfieliek 1903-ba Servet emlékezetére emeltek (hamarabb, mint magának Kálvinnak!) nem elégíti ki a „lelkiismeret szabadságának“ e barátait s követelik, hogy Genf helyett a Servet-szobornak, melynek végrehajtó bizottsága már a szobrot el is készítette Roche szobrász által Párisban. S ha Genfben nem, akkor a közeli Ferneyben (francia föld) fogják felállítani, az ottani Voltaire szobor mellett.

— **Orgonaszentelés.** Marosszentkirályon még 1901-ben a régi 700 éves templom helyén ujonan felépült templomban e hó 3-án volt az új orgona-harmonium felszentelési ünnepe a szivekben mély nyomokat hagyó istentisztelet keretében. A fölszentelő imát, alkalmi beszédet és az orgona-alap gyűjtésének történetét a község adakozásban is példaadó lelkésze Székely Sándor ékesszólása tette emlékezetessé, az ének-számok alatt pedig Dabóczi János állami tanító elragadó orgonajátéka és éneke emelte a lelkeket Istenhez. A szorványosan és leginkább szegény sorban élő magyarságnak igazi hálaadó örömunnepe volt ez a nap, melyen saját áldozatkészségének gyümölcsében gyönyörködhetett. Az orgona-harmoniumra eddigelé a következők adakoztak: Csontos Olivér, m.-vásárhelyi ügyvéd és gondnok 5 kor., Székely Sándor ref. pap és családja 81 K. 14 f., Angyal Sándor áll. tanító 3 K., özv. Török Pálné 60 f., Virág Anna 40 f., Gyéresi István és neje 3 K. 60 f., Máthé Mózes és családja 5 K. 50 f.

Zolti Károly 1 K., Vizi Márton 1 K., Bartha Márton és neje 3 K., Szekeres János körjegyző 2 K., öz. Ritz Jánosné 1 K., Mátyás János 1 K., Sipos János 1 K. 20 f., öz. Molnár Jánosné 1 K. 60 f., Timár János pátronus 10 K., Timár László 1 K., Kali Gergely ny. tanító 5 K., Incze István csendőrörvezető 3 K., Tóth János 1 K., öz. Ungvári Jánosné 60 f., Ungvári Lajos 3 K. 60 f., Ungvári György 1 K., Birtalan Jánosné 2 K. 10 f., Osváth Albert áll. tanító 10 K., ifj. Biás István ny. postatiszt és levéltáros 1 K., öz. Csifó Józsefné 3 K., az 1905 ben konfirmált növendékek 11 K., Szász István és családja 4 K., Ungvári Ferencz 2 K., Keresztes Lajos körjegyző és neje 6 K., Baranyi Imre főgépész 10 K., Filep Albert orszgy. képviselő, ny. kir. tanfelügyelő 20 K., Rozsnyai Lőrincz ny. őrnagy 1 K., Rozsnyai Ferencz okl. gazdatiszt és birtokos 10 K., Bakó András körjegyző 5 K., Mécs Ede mozdonyvezető 5 K., Dabóczi János állami tanító 2 K., Szöllősi József birtokos 21 K., Ungvári Sámuel 2 K. 40 f., Vizi György 1 K., Székely János 1 K., Ungvári József 2 K., Barabás Sándor 2 K., öz. Agyagási Péterné 10 K., Bajkó Lajosé 2 K., Kali József 10 K., Solyom János 8 K., Szövérfi Sándor 6 K., Demeter Györmé 1 K., Gyéresi Mihály 1 K., Varga Albert 1 K. 30 f., Ungvári Mihály 1 K., templomi perselypénzből 2 ízben összegyűlt 26 K., az 5 éves gyűjtés folyamán kamatból összegyűlt 49 K., 35 f., *összesen 373 K. 39 fillér.* A kis gyülekezet eddigi lelkes adakozása reményt nyújt arra nézve, hogy az orgona-harmonium vételárából még hiányzó 300 korona is rövid idő alatt közadakozásból összegyűl.

— **Egy derek állami tanító.** A marosszentkirályi — náznánfalvi társ egyházközségben Kali Gergely ny. tanító eltávazásával megüresedett énekvezéri állomás teendőinek elvégzését Dabóczi János helybeli állami tanító két évi időre teljesen díjtalanul vállalta magára, hogy ezen idő alatt a kántori illetményekből befolyó mintegy 1200 korona jövedelem részint a marosszentkirályi új templomépítésből még hátralévő adosság törlesztésére fordíttassék, részint a roskadozó náznánfalvi templom renoválására alapul szolgáljon. Ezen önzetlen jócselekedet önmagában hordozza dicséretét és egyházközségünk minden tagjának szeretetét, nagyrabecsülésében jutalmát. Egy hat tagból álló és vagyontalan család fentartójától mindenestre a mai korban ritka, rendkívüli áldozat és érdemes a nyilvános föllegyezésre.

A „**Vasárnapi Ujság**“ május 3-iki száma első helyen Mikszáth Kálmánnal foglalkozik abból az alkalomból, hogy megnyerte az Akadémia nagy díját. Ezen kívül képeket és képsorozatot közöl e szám. Francsó Goya rézkarczairól, Kossuth Ferencz boszniai utazásáról, a modern angol butor stílusról, Korfu szigetről stb. Szépirodalmi olvasmányok: Szebenyei Jó-

zsef és Lenkei Henrik versei, H. Szederkényi Anna elbeszélése, Erdélyi Zoltán verses regénye, Fogazzaro regénye. Egyéb közlemények: Pataki László rajza, Térey Gábor cikke Golyáról, tárczacikk a régi Pest épületeiről, a hétről, Gineverné György Ilona cikke, színházi cikk Palágyi Lajostól s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Közintézetek s egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. „**Vasárnapi Ujság**“ előfizetési ára negyed évre négy korona a „**Világkroniká**“ val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a „**Vasárnapi Ujság**“ kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-u. 4. szám.) Ugyanítt megrendelhető a „**Képes-Néplap**“ a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

Ország-világ

— **Torda ünnepe.** Szép ünnepet ült vasárnap Torda város. A sokbécü Erdélynek ez a legkiecsibb fekvésű, történeti emlékekben gazdag városa vasárnap leplezte le Kossuth Lajosnak arcképét, majd ezekre menő közönség gyűlt össze a főtéren, hogy Holló Lajos s több függetlenségi párti képviselő buzdító szavain föllekesülve, állástfoglaljon az önálló magyar nemzeti bank felállítása mellett. Diszes és arányaiban meglepően impozáns volt Torda kettős ünnepe. A nemzeti ségek lakta vidék közé ékelt magyar város közönsége egy szívvel és egy lélekkel foglalt állást, bevonva a szomszédos kerületek küldötteit, legsürgősebb gazdasági érdekünk megteremtése mellett.

Agrár Takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár. Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk. A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t. M.-Vásárhelyt.

Nyomatott Adi Ardád könyvnyomdájában, Maros-Vásárhelyt.